

תת"ע 6602/02/15 - מדינת ישראל נגד שלומי קורן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6602-02-15 מדינת ישראל נ' קורן
תיק חיצוני: 51200778119

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	שלומי קורן

החלטה

בפני טענת "אין להשיב לאשמה" עפ"י סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

1. הנאשם שלומי קורן מואשם כי בתאריך 4.12.14 בסביבות השעה 07:45 נהג ברכב מדגם סיטרואן מ.ר. 75-721-10 ברחוב רמב"ם פינת שטמפפר בפתח תקווה ועקף רכב כאשר הראות לקויה ושדה הראיה חסום ומוגבל.

2. בסעיף "נסיבות המקרה" נרשם ע"י השוטר שערך את הדו"ח, רס"ב בני בדני (להלן: "השוטר") כי "מדובר ברחוב בו יש שני נתיבים אחד לכל כיוון. היה טור ארוך היה פקק תנועה עד לרח' שטמפפר בו יש שלט עצור בפינת הרחובות רמב"ם. היו שם לפני השלט לפחות 8 כלי רכב שעמדו לפני הצומת כאשר גם ברח' שטמפפר היתה תנועה עמוסה ולא ניתן היה להשתלב ולצאת. אז בהפתעה הנהג הנ"ל שעצרתי ורשמתי לו את הדוח עקף את כל הטור כאשר נוסע בנתיב הנגדי ויוצא מהצומת כאשר מסכן נהגים שחצו ונדחף בכוח וגרם לרכבים לבלום. נסעתי אחריו ואז הנהג נסע לרח' סטרומה פינת בר כוכבא כאשר אני בקשר עין והנהג פנה ימינה בניגוד לתמרור שיש במקום שאסורה פניה ימינה. הנהג נעצר ברח' פרומקין והודה בביצוע עבירת התנועה. דברי הנהג היו עקפתי כאשר שמתי 4 וינקרים בכוונה לרכב לפני ויצאתי לעקיפה. אז גיליתי שאני עוקף טור של מכוניות ולא היתה לי ברירה אלא להמשיך לעקוף כדי לא לחסום נתיב" (ת/1).

3. לנאשם מיוחסת עבירה לפי תקנה 47(ה)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

4. בדיון שנערך בפני בתאריך 21.9.15 נחקר השוטר בחקירה נגדית ע"י ב"כ הנאשם ובחקירה חוזרת קצרה ע"י ב"כ המאשימה. בתום שמיעת עדותו העלה ב"כ הנאשם את הטענה כי "אין להשיב לאשמה" מהטעם שעובדות כתב האישום אינן מגלות את העבירה וכי יש ליקויים מהותיים בדו"ח ת/1 כפי שנרשם ע"י השוטר.
5. ב"כ הנאשם טוען, בקליפת אגוז, כי על פי כתב האישום העבירה בוצעה ברמב"ם פינת שטמפפר פ"ת, ומכאן, לטענתו, בוצעה בצומת הרחובות, ואילו השוטר הודה בחקירתו שהעבירה בוצעה במהלך נסיעה ברחוב רמב"ם לכיוון רח' שטמפפר. עוד טוען ב"כ הנאשם כי בדוח שערך השוטר לא מצוין שהדוח הוגש נגד הנהג הנאשם, וכי לא מצוין שהראות היתה לקויה ושדה הראיה חסום ומוגבל.
6. מנגד טוענת המאשימה, בקליפת אגוז, שעפ"י הפסיקה לא תתקבל טענה כי "אין להשיב לאשמה" במקרה שהובאו "ראיות בסיסיות אם כי דלות להוכחת יסודותיה של עבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון פ"ד לב(1), 170 (להלן: "פס"ד כחלון"), וכי בנסיבות העניין עדותו של השוטר תומכת בעובדות שפורטו בכתב האישום, וכי גם אם קיימים ליקויים קטנים בדוח אין בכך כדי למנוע מהנאשם להשיב לאשמה.
7. עוד טוענת המאשימה כי גם אם יקבל בית המשפט את טענת הסנגור עדיין ניתן יהיה להרשיע את הנאשם בעבירה אחרת של נהיגה בקלות ראש וזאת בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
8. מטרת הטענה שאין להשיב לאשמה היא להביא לסיום המשפט הפלילי מקום שהתביעה לא הרימה את נטל הבאת הראיות באמצעות ראיות לכאוריות להוכחת הנטען בכתב האישום (ע"פ 24/49 זרקא נ' היועמ"ש פ"ד ד504, 522, מפי כב' השופט אגרנט כתוארו אז). כדי לעבור את המשוכה שבעקבותיה תחייב ההגנה להשיב לאשמה "אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום, ודי בקיומה של מערכת ראיות ראשונית המעבירה את הנטל של הבאת הראיות על שכם הנאשם" (דברי כב' השופט ש. לוין (כתוארו אז) בע"פ 141/84 מ.י. נ' טובול ואח' פ"ד לט 596, 606-607).
9. בפס"ד כחלון לעיל קבע כב' השופט שמגר (כתוארו אז) כי "אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערער בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום" (ר' להשלמת התמונה סדר הדין הפלילי, יעקב קדמי, מהדורה מעודכנת - תשס"ט (2009) חלק שני, עמ' 1444-1448).
10. ומן הכלל אל הפרט - על סמך החומר שבפני ובהתחשב בכך שבשלב זה בית המשפט אינו בוחן את משקל הראיות ומהימנות העדים, אני סבורה כי הוצגה תשתית ראייתית לכאורה במידה מספקת, שיש

בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות מהתביעה לנאשם.

11. לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה כי אין להשיב לאשמה. על הנאשם להשיב לאישום התלוי ועומד נגדו.

12. פרשת ההגנה תשמע בתאריך 13.3.16 שעה 13:00. הצדדים יהיו מוכנים לסכם בעל פה בתום הדיון ככל שברצונם להפנות לאסמכתאות משפטיות יהיו ערוכים להגשתן לבית המשפט במהלך הדיון.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ו, 13 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.